

Pacifisme
 Militærnægtelse
 Civil ulydighed
 Ikkevold
 Freds – og
 Konfliktløsning

Krig er ikke en løsning på terror! 2
Bomber bringer død og ødelæggelse, præcist hvad der skal til for at hverve nye terrorister.

Manglende spørgsmål om Vestens medansvar 2
Husk at invasionen i 2003 skabte den irakiske borgerkrig, som ISIL nu lever fedt af.

Forén freds- og klimabevægelser 4
Klimademonstrationerne viste ikke sammenhængen imellem krig og klimaødelæggelse.

Danske soldater til Mali – færre end planlagt..... 5
FN ønskede også humanitær støtte, men udenrigsministeren bad kun Folketinget om soldater.

Militære angreb som dansk flygtningepolitik 6
Der er en helt ny måde at definere dansk udenrigspolitik på, mener militærforsker.

Danmark og Arktis – kold krig eller optøning? 8
Forskernes analyser spænder vidt – fra krig og oprustning til fred og forsoning.

Hvordan besejrer pacifister ISIL? 9
Svaret er: Forsigtigt og langsomt, mener den ny gruppe Pacifism For The 21st Century.

Slut på frit at kunne nægte våbenproduktion 10
Muligheden satte ellers en fin grænse for hvad en fredelig lønmodtager skal finde sig i.

Pacifister arbejder på at forhindre næste krig!... 11
Der er mere end nogensinde brug for et aktivt ikkevoldsoprør mod dansk krigspolitik.

... samt meget andet godt og fredeligt.

**Fra Ruiner af landlige Bo
 vakler Folket
 fra Kamppladsens Øde
 med Stumper af det,
 der engang var et Hjem,
 sin uvisse
 Fremtid i Møde.**

Læs et aktuelt digt fra AMKs medlemsblad i 1945, da 250.000 krigsflygtninge kom hertil.

LØSNING PÅ TERROR!*Af Århus mod Krig og Terror*

Der er god grund til at fordømme terrorangrebet i Paris og mod det russiske passagerfly over Sinai. Terrorangreb mod civile er en utilgivelig forbrydelse. De dræbte er uskyldige ofre. Terroristerne har helt og fuldt skylden. Der er ingen undskyldende omstændigheder. Hvad kan vi gøre for at stoppe terroren?

At analysere og at forstå årsagerne til terror er ikke det samme som at undskylde eller acceptere terror. At analysere og at forstå er nødvendigt, hvis vi skal handle rationelt fremadrettet og ikke skal efterlades passivt ventende på den næste terrorhandling. Desværre er der ikke megen analyse bag Vestens reaktion på terroren. Som efter 11. september 2001 fokuseres i stedet på hævn.

Hvis vi vil ændre situationen og undgå fremtidig terror, må vi gøre noget nyt, for den hidtidige indsats mod terror har åbenlyst ikke virket. Den krig og borgerkrig, som er baggrunden for terroren, kan der gøres noget ved. Ikke ved at gå ind i krigene, ikke ved at sende flere våben og kaste bomber, men ved at arbejde politisk for våbenhvile og fredelig konfliktløsning. Det kan man gøre igennem FN. Fredsbevægelsen har peget på, at hvis der skal opnås fred i Irak, skal der ikke kastes bomber over sunni-muslimerne, i stedet skal der lægges politisk pres på Irak og USA for at inddrage sunni-muslimerne i de demokratiske processer og give dem en plads og en fremtid i Irak.

En politisk indsats kan fjerne grundlaget for ISIL. USA må sikre, at dets allierede i Mellemøsten, Kuwait og Saudi Arabien, ikke fortsat leverer våben til oppositionsgrupper i Syrien, som ender hos IS, og at dets allierede ikke fortsat køber olie hos ISIL, som sikrer IS deres økonomiske grundlag.

USA og NATO må sikre at NATO-landet Tyrkiet støtter den kurdiske modstandskamp mod ISIL i stedet for at bekæmpe kurderne. En politisk løsning i Syrien kræver, at alle parter inddrages i forhandlingerne. Det samme siger FN, alle fredsforskere og besindige politikere. Men reaktionen på terrorangrebet er alligevel et bevidst krav om flere bombninger. Ud over at bomberne bringer død og ødelæggelse, som det er bombers natur og formål, så skaber de desværre også nød, elendighed, håbløshed og had.

Disse 4 elementer er præcist det, der skal til for at hverve nye terrorister. Bomber, jagerfly og krigspolitik bidrager altså til terrortruslen mod Danmark, Frankrig, Rusland og resten af Verden. Intensiveringen af den internationale jagt på terrorister skaber desuden fremmedangst for flygtninge og muslimer, som danner grobund for dæmonisering af disse grupper og sikrer grundlaget for kyniske juridiske og økonomiske sanktioner mod flygtninge og muslimer, som selv er ofre for terroren i hjemlandene.

Terrorlovgivningen og den øgede indsats mod terror med overvågning og kontrol underminerer ligeledes de menneskerettigheder og de frihedsideal, der er selve grundlaget for vores demokrati og de værdier, vi kæmper for.

Århus mod Krig og Terror: [Facebook.com/aarhusmodkrigogterror](https://www.facebook.com/aarhusmodkrigogterror)

MANGLENDE SPØRGSMÅL OM VESTENS MEDANSVAR FOR TERROR*Af Arne Hansen*

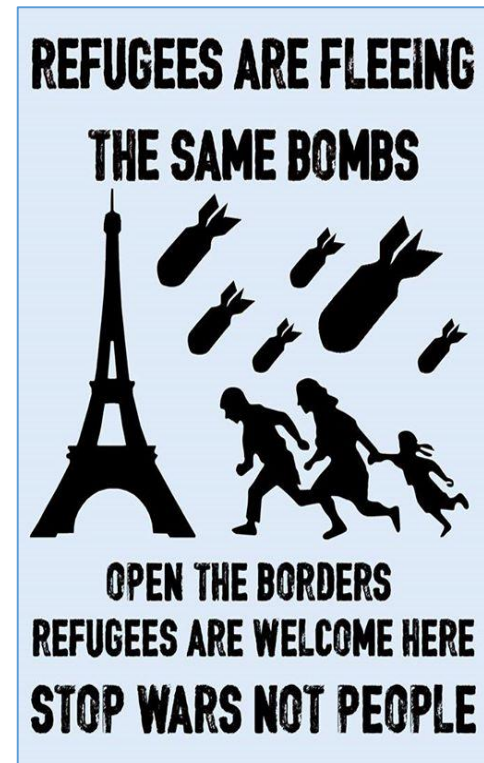
Straks efter angrebene i Frankrig dækkede DRs nyhedsprogram *21 Søndag* dem med Kim Bildsø i front. Han undlod at nævne den historiske baggrund, nemlig Bush og Foghs angrebskrig mod Irak i 2003, og den efterfølgende håndtering af besættelsen og så laden stå til – hvor den senere irakiske premierminister al-Maliki fik lov at diskriminere og voldeligt undertrykke sunnierne.

Iraks sunnier blev nødt til at ty til den militante irakiske sunni-fundamentalistiske terrorgruppe ISIL, der som de eneste ville og kunne organisere deres beskyttelse. Sunniernes støtte styrkede ISIL med fremgang på slagmarken, så ISIL snart var ved at erobre Iraks olie-felter. Og først da greb USA og halehængen Danmark, England og Frankrig m.fl. ind, og bombede ensidigt sunniparten i hvad der reelt er en irakisk borgerkrig, og hvor ingen havde noget at lade den anden høre af mht brutalitet. Vold avler vold.

Bildsø havde den franske ambassadør i studiet og kunne, hvis han havde nævnt dette, have givet ambassadøren lejlighed til at pointere, at Frankrig faktisk ikke selv deltog i den uprovokerede angrebskrig mod Irak tilbage i 2003. Så på den måde var det jo på sin vis uretfærdigt, at det blev netop franskmændene, der nu bliver ramt hårdest af modterror – frem for de befolkninger, der tillod deres ledere Bush og Fogh m.fl. som de første krigsforbrydere at skabe den eminente grobund for ISIL i de irakiske sunni-araberes generelle had til Vestens indblandingspolitik, styret af egeninteresser som olie især, som senest medførte ensidig bombing af ISIL i Irak.

Og legitimeret ved pludselig ensidig fokusering på ISILs krigsforbrydelser fra Vestens mediers side, mens Vestens mainstream-medier med TV-avisens Bildsø som eksempel, tier om vore egne af lignende kaliber. ISIL, med deres drømme om et kalifat befriet fra Vestens indblanding, er altså et monster skabt af krigens døds vold og meningsløst fremtidsløse kaos.

Derfor vil den bedste terrorbekæmpelse også være, at stormagterne i verden nu faktisk begynder at bruge deres indflydelse til at forsone sig, og forhandle en fred

igennem med en nyordning i Mellemøsten, som alle parter befolkninger efterhånden kan se deres interesse i at gå med i – for nu at få stoppet den voldsspiral, som ISIL lever fedt af, og sikkert også af den voldsspiral, der nu pludselig bliver eksponeret i medierne – bare fordi det sker i Europa og får de europæiske befolkninger, misinformeret af deres medier, til at støtte hævntogter indenrigs som udenrigs.

"Krig er vold, Fred er at skabe". Igennem at erkende, at sikkerheden er vores fælles anliggende i den globaliserede tid vi lever i – ligesom en bæredygtig jordklode er blevet en fælles udfordring, som kun lykkes gennem skabelse af afspænding og fred hertil i og mellem befolkningerne. Vi må selv skabe forudsætningerne for at kunne samarbejde, da vi alle er i samme båd.

FRANKRIG FORTRÆNGER EN ANDEN MASSAKRE I PARIS

Af Tom Vilmer Paamand

Frankrig og resten af Vesten er fortsat i panik efter de brutale nedskydninger af flere hundrede mennesker i Paris. Nedslagtningerne bliver kaldt det "*største terrorangreb siden Anden Verdenskrig*", og så er det på tide med en historisk fodnote fra Frankrigs effektivt glemte fortid – om et blodbad på niveau med det aktuelle, for 54 år siden.

Frankrig fastholdt sine kolonier rundt om på kloden længe, hvilket ofte skete med brutal militær magt. For det meste lykkedes det at holde de værste episoder på pæn afstand af selve Frankrig, som da demonstranter i Algier straks efter Anden Verdenskrig krævede at få den frihed, som de var blevet lovet i bytte for at være franske soldater. Officielt blev 45.000 algeriere og 100 europæere dræbt under dette oprør. Algier er Afrikas største land, men det indre er næsten ubeboet ørken – hvor Frankrig afprøvede en række **atombomber**. I årene frem til Algiers uafhængighed i 1962 blev områderne mod Middelhavet administreret som en integreret del af Frankrig.

I denne franske region blev tusinder dræbt i en voldsomt blodig blanding af undertrykkelse, bombeangreb og guerillakrig under den langvarige **frihedskamp**, hvor alle parter brugte terror som våben. Den algeriske oprørsbevægelse begyndte at sprænge bomber mod politistationer i selve Frankrig, der så slog brutalt og bredt ned på samtlige derboende algeriere. Konflikten spidsede til efter et fast udgangsforbud fra aften til morgen blev indført, rettet udelukkende mod *muslimer fra Algier*, på trods af at de omkring 150.000 algeriere bosatte i Paris alle var franske statsborgere.

Værst gik det ud over deltagerne i en fredelig demonstration i Paris den 17. oktober 1961. Stærkt bevæbnede politistyrker gennemtværede brutalt tusinder – og dræbte **flere hundrede**. Først i 2012 **indrømmede** præsident Francois Hollande, at myrderierne overhovedet havde fundet sted. Det præcise antal ofre er ukendt, for medierne fik forbud mod at beskrive massakren, og Frankrigs arkiver om episoden er fortsat lukkede.

IS I MAVEN

Af Tom Vilmer Paamand

Verden har pludselig ændret sig. Efter de seneste dage har angsten sat sig i kroppen. Det sitrer lidt, når man bevæger sig rundt i byen. Risikoen for at blive skadet er pludselig blevet meget reel. Ens skridt er blevet langsommere og mere tøvende, for måske er det lige mig, det vil gå ud over. Jeg overvejer at gå rundt med lidt ekstra beskyttelse, måske bare en cykelhjelm, selv om det ser lidt dumt ud. Men noget må der gøre, for denne usikkerhed ser ud til at fortsætte i måneder frem.

Man kan så drømme sig tilbage til tiden for få år siden, hvor der ikke var helt så meget at være bange for. For selv om snefri vintre ikke er helt så charmerende, giver de færre blå mærker. Lige nu kan ethvert skødesløst skridt føre til, at man ryger på røven i en tilfrosset vandpyt.

Det kan hurtigt blive til brækkede ben, eller det der er værre. Statistikkerne viser klart, at med is og sne er der grund til at passe på. Vi mennesker har en dum vane med at gå rundt i daglig frygt for netop de ting, vi har den allerringeste chance for selv at komme ud for. I modsætning til så sjældne begivenheder som fx nedstyrtende fly og terrorangreb, er det ret nemt for os alle at gøre noget konkret ved den aktuelt største fare: Få ryddet dit fortov, husk at salte og gå med fodtøj, der står godt fast i vejenes sjap.

FLYGTNINGESTRØMMENE ER EN BOOMERANG

Af Rådet for International Konfliktløsning (RIKO)

Flugten fra Mellemøsten og Nordafrika er en konsekvens af de sidste 15 års krige og manglende konflikthåndtering. Flygtningestrømme opstår ikke ud af ingenting. Der er altid gode grunde til, at folk sætter sig i bevægelse væk fra, hvor de bor. ...

Hvad kan man lære af voldsspiralen og skakmat i Syrien? Man skal gribe ind på et tidligt tidspunkt, mens konflikten er overskuelig. Man skal have konfliktløsning og mægling for øje med en intervention, og søge at undgå at optrappe volden. Man skal ikke line ensidigt op bag én af parterne i en konflikt og være kategoriske.

Hvad sker der, hvis man ikke følger disse elementære konfliktløsningsråd? Så får man på et tidspunkt konsekvenserne at føle. Det er, hvad der sker nu. Lige uden for vores gadedør. Og ind i stuerne, hvor vi i TV kan se den døde 3-årige Aylan blive samlet op på en tyrkisk strand og 71 døde flygtninge i en frysevogn i Østrig. Det er *blow-back* og boomerang-effekt, så det forslår.

Se mere på RIKO.nu/flygtningestroemmene-er-en-boomerang/

FORÉN FREDS- OG KLIMABEVÆGELSER*Af Tid Til Fred – Aktiv Mod Krig*

Danmark har nu været et krigsførende land i 14 år. Vi lever simpelthen i en tidsalder af permanent krig: krig for olie, krig for profit, krig for at dominere verden, en terrorkrig som skaber og spreder terror. Danmark er en konstant ”villig” krigsaggressor uden at spørge folket, og uden om international lov. Vi har behov for, at forene bevægelser mod krig og mod ødelæggelsen af kloden. Bevægelserne er naturligt allierede, da årsagerne til disse elendigheder er sammenfaldende: profit og magtgrådighed, og konsekvenserne er de samme: død til menneskeheden og ødelæggelse af jorden. Den bolivianske præsident Evo Morales siger om krig og miljø i sin pjece *10 bud for at redde planeten, menneskeheden og livet*”:

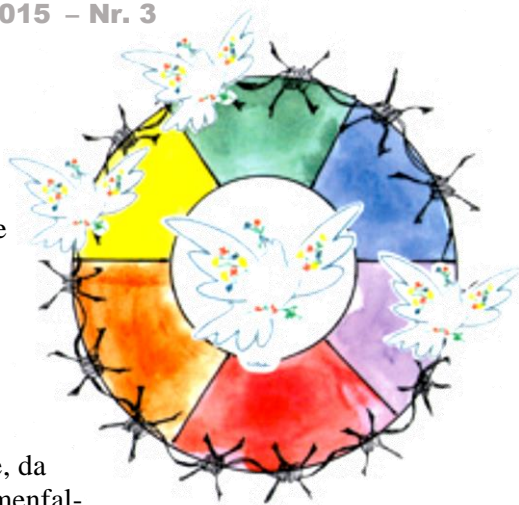
”Der er ingen værre aggression mod Moder Jord og hendes børn end krig, og ingen eller intet kan slippe for krig. ... Miljøet vil aldrig blive det samme efter en krig. ... Det største spild af liv og naturressourcer er krig”.

Krigsmagerne og deres parlamenter fortæller os, at der ikke er penge nok til et anstændigt socialt netværk, og heller ikke til at forske i og stoppe klimaforandringer. Til gengæld er der altid penge til krige og våbenproduktion.

21. september 2014 foregik en verdensomspændende klimaaktion med 700.000 deltagere i forskellige byer. En tredjedel af de repræsenterede 1000 organisationer udpegede her årsager og løsninger på krisen. Her er et uddrag:

”Klimaforandringer er resultatet af et uretfærdigt økonomisk system, og for at handle mod krisen må vi fjerne de grundlæggende årsager og forandre systemet. ... Det er afgørende for os at forene og forstærke vores økonomiske, sociale og miljømæssige kampe, og dermed fokusere vores energi på at forandre det kapitalistiske system.” Det er vigtigt at *”demontere krigsindustri og den militære infrastruktur, for at reducere drivhusgasser frembragt af krigsførelse, og omdirigere krigsbudgettet til at promovere ægte fred.”*

Med krig og politistatsmetoder på programmet i EU-regi efter terrorangrebet i Paris, er det nødvendigt at de mange sætter fred og social retfærdighed på dagsordenen. Kun på det grundlag kan klimabevægelsen få varig fremgang.

Under Kyoto-forhandlingerne i 1998 opnåede Pentagon at få sine militære operationer i hele verden fritaget for måling og reduktion. CIA World Factbook for 2006 oplyste, at kun 35 lande forbruger mere olie end Pentagon: IAcenr.org/o/world/climatesummit_pentagon121809/

RED KLIMAET – STOP KRIGEN!*Af Arne Hansen*

De små fredsgrupper i Danmark har ikke i grundlaget for klimademonstrationerne den 29. november fået tilføjet den væsentlige gensidige sammenhæng imellem krig, miljø- og klimaødelæggelse:

– Dels på grund af den skærpede kamp om ressourcerne, der vil komme, hvis vi ikke får bremsset opvarmningen af kloden med en følgende ond cirkel af spændinger og krige, der vil være ødelæggende for konstruktivt samarbejde om fælles fredelige og også socialt bæredygtige klimaløsninger.

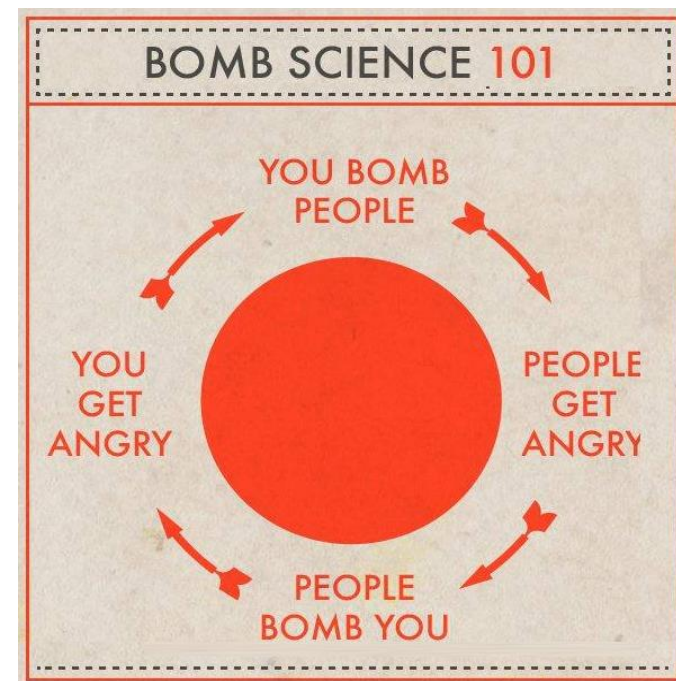
– Og dels bidrager de militaristiske tankegange, der ensidigt befordrer en fokusering på at vinde gennem voldelige konfliktløsninger med en ressourcekrævende og miljø- og klimaødelæggende oprustnings- og krigsindsats, som typisk skaber kaos, flygtninge og et gensidigt offer-, had- og voldsspiral, der så også destruerer viljen og prioriteringen af kampen for vor fælles klima.

– Og denne øgede internationale spænding øger så også risikoen for direkte udløsning af en krig med atomvåben udover den altid lurende udløsning af den globale miljøødelæggende atomvåbenkrig ved en fejltagelse, hvilket har været tæt på mange gange som vi f.eks. ser det i den danske dokumentarfilm *"Manden der reddede verden"*.

Herefter har vi stadig til gode at finde ud af, hvordan fredsbevægelsen så igennem opbygningen af en fredsstruktur vil forebygge og løse konflikter ved brug af ikkevoldelige midler inden konflikterne når at udarte i ustyrlige voldsspiraler – med ødelæggelse af miljø og klima til følge.

Og når krigsdestruktionen så nu galopperer, så må vi lære at få øje på menneskeheden fælles humanitære-, miljø- og klimainteresser, forsones og gøre os alle til vindere.

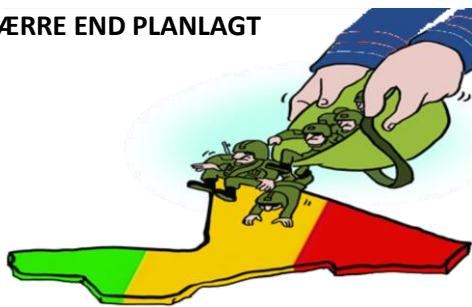
Og vi må alle sikre bæredygtigheden igennem opbygning af en fredskultur med værdsættelse af vores jord som fælles livsgrundlag.

DANSKE SOLDATER TIL MALI – LANGT FÆRRE END PLANLAGT

Af Tom Vilmer Paamand

Folketinget vedtog et yderligere dansk militært bidrag til FNs fredsbevarende operation MINUSMA i Mali. Regningen til skatteyderne bliver på 42 millioner kroner for 30 specialtrænede soldater fra Jæger- og Frømandskorpset, samt diverse personale og et Hercules-

transportfly. Enhedslisten stemte nej, og lidt mere overraskende var også to af regeringens støttepartier imod. Dansk Folkeparti og Konservative begrundede deres afslag med et større behov for at koncentrere indsatsen i Syrien og Irak mod ISIL.

Enhedslisten mente at der var "et kæmpestort misforhold i, at regeringen er klar til at udsende soldater, men samtidig systematisk har skåret ned i Danmarks støtte til FN", hvor "Danmark ikke længere støtter FNs Fredsopbygningskontor, som laver noget rigtig godt arbejde i Mali". Afvisningen kom dog først efter pres fra partiets hovedbestyrelse. Socialistisk Folkeparti ville gerne sende mange flere og "langt mere robuste styrker af sted", og generelt "opprioritere støtten til FN, også på det militære område". Partiet Alternativet var lidt betænkelige over hastværk og manglende oplysninger, men støttede forslaget da "vi har en forpligtelse til som land at deltage i de FN-operationer, hvor det giver mening".

Efter interne forhandlinger blev det danske militære bidrag til FN dog væsentligt mindre end hvad politikerne først havde indstillet sig på, hvor buddet lød på hele 250 kampklare soldater. Officielt fremsendte FN først en anmodning om dette i september, men danske soldater har alligevel gennem længere tid trænet til netop denne mission, der altså endte som en helt anden og betydeligt mindre opgave.

FN beder regelmæssigt om hjælp til diverse internationale operationer, for at kunne leve op til sit overordnede formål om fredelig bilæggelse af mellemfolkelige stridigheder. Udenrigsminister Kristian Jensen forklarede i november Folketinget "hvad FN har bedt Danmark bidrage med i Mali". Svaret var militærobserver, specialstyrker, helikoptere og anden transport samt civilt politi.

Det fremgik i øvrigt indirekte af svaret, at her ikke var tale om specifikke ønsker til militære indsatser, som FN mente Danmark var særlig god til, men om en generel anmodning udsendt til bl.a. Danmark – hvilket skal forstås som at samtlige FNs medlemslande har modtaget selvsamme ønskeseddel. Men herfra udelod udenrigsministeren underligt nok at nævne nogle andre FN-ønsker i sit svar – nemlig alle dem, der ikke drejede sig om MINUSMA med uniformeret og altså militær hjælp. FNs ønsker bunder i en række resolutioner fra Sikkerhedsrådet, hvor nogle af ønskerne er henvendt til lande i nærområdet, samt til Malis tidligere kolonimagt Frankrig, mens resten er til alle. I den nyeste FN-resolution står ganske rigtigt det ministeren nævner, i formelt FN-sprog: "Member States urges to provide troops and police" – og dette er også hvad chefen for FN-operationen i

Mali selv har bedt om (han er tilfældigvis dansk generalmajor). Men selve FN har anmodet om en del andet. Der står nemlig i samme resolution, at FN "urges all Member States and other donors to contribute generously to humanitarian operations". Og FN minder medlemslandene om tidligere resolutioner, der bl.a. "calls upon Member States to provide support to the electoral process" samt "urges Member States to provide coordinated assistance, expertise and training, including on human rights and international humanitarian law, especially concerning the protection of women and children". FNs tekst blev i øvrigt ikke oversat til Folketinget inden beslutningen, på grund af "omfang og kompleksitet."

Selv om Danmark faktisk har hjulpet Mali med u-landsbistand det sidste tiår, var disse ligeså konkrete FN-ønsker åbenbart ikke interessante nok til at blive nævnt i ministerens svar. Eller gav anledning til at overveje det betænkelige i, at Danmark også her vil blande bistand med bomber. Udenrigsministeren er i stedet befriende åben om det selviske i missionen:

"Vi sender et stærkt dansk bidrag til den fredsbevarende mission i Mali med både specialoperationsstyrker og transportfly. Formålet er at stabilisere landet og dermed skabe grundlag for en fredelig udvikling. Det skal være med til at forebygge terrorgrupper og bremse den illegale migration, som vi er vidne til i Europa. Efter sammenbruddet i Libyen er Mali kun én grænse fra Europa."

ØGET MILITARISERING I MALI TRODS GODE ALTERNATIVER

Af Hasse Schneidermann

Folketingsflertallet argumenterede med, at de danske interesser – i hele Mellemøsten, Nordafrika og aktuelt i Sahelbæltet – er at ville skabe fred, stabilisere området, bekæmpe terrorisme og dermed hindre øgede flygtningestrømme mod Europa, men beslutningen om at sende danske soldater til Mali, vil have den stik modsatte effekt. Statskuppet i Mali i 2012 ved kuplederen Amadou Sanogo, der overdrog regeringsmagten til en overgangsregering under Dioncounda Traoré, førte til oprør og væbnet borgerkrig, der – lige som andre steder – hurtigt førte til et uoverskueligt antal også indbyrdes slåssende grupper bestående af demokratisk sindede, hjemløse jihadistiske fra Libyen, tuareger, samt diverse smuglere, banditter og landevejsrøvere i den nordlige Sahel-provins.

Den svage malinesiske kupregering bad fra sommeren 2014 om hjælp, og fik en franskleddet militær mission, der snart efter fulgtes op af en "koalition af villige vestlige lande", der også begyndte at flyve bombetogter, og samtidig fik presset FN-systemet til at sanktionere dette som en "fredsskabende og stabiliserende indsats" – som Danmark valgte at bidrage til med logistisk støtte og stabsofficerer, så FN-operationen i Mali er ledet af den danske generalmajor Michael A. Lollsgaard. Der er godt nok i øjeblikket en skrøbelig "fredsaftale" i Mali; men trods dette, er det langt fra en "fredsbevarende" indsats Folketing nu har besluttet at deltage yderligere i. Folketingets flertal sender nemlig specialtrænede elitesoldater ud, Jægerkorpset, og gør det samtidig klart, at de skal ud på farlige og skarpe

missioner – og flertallet af danske politikere er fuldstændig klar over, at ”*hvis vi skal ind i Mali, skal det ikke være en halv mission, hvor vi ikke må skyde*”.

Erfaringer med de sidste mange års danske krigspolitik – også med den gennem årene udviklede såkaldte *samtænkte indsats* – synes imidlertid at pege på, at man ikke kan stabilisere et land eller en region, bekæmpe terror eller stoppe flygtningestrømme med hverken kampfly, pansrede mandskabsvogne eller elitesoldater på jorden; altså med militære midler – eller med militære midler forrest.

Det er nemlig sandsynligt, at også de danske elitesoldater vil blive betragtet som en del af en ”besættelsesmagt”, og som uretfærdig og ensidig støtte til en ikke-legitim og svag malinesisk regering. Sandsynligt er, at også de danske soldater vil blive mødt med våben og bomber fra mange af de ovennævnte grupperinger, og at danske soldater vil blive trukket ind i endnu en langvarig krig uden udsigt til de forventede positive resultater. Tværtimod – en militær optrapning vil føre til det stik modsatte: Øget destabilisering, mere terror og flere flygtninge!

Alternativerne til øget militarisme i Mali kunne være:

Danmark skal selvfølgelig fortsat være med til at løse opgaver i verden og fortsat føre en ambitiøs og aktivistisk udenrigs- og sikkerhedspolitik. Danmark bør fortsat støtte FN's ”fredsbevarende” missioner; men *ikke* medvirke til eller støtte ”fredsskabelse” med våben i hånd og derfor *ikke* øge sin militære indsats, og *ikke* støtte den ene side i en kompliceret malinesisk borgerkrig.

I stedet kan Danmark overordnet:

- Organisere en gennemgribende evaluering af dansk aktivistisk krigspolitik siden operation Bøllebank
- Øge støtten til FN's diplomatiske fredsindsatser, og dermed være med til at restaurere FN's troværdighed
- Øge bevillinger til dansk freds- og konfliktforskning om udvikling af kapacitet til ikkemilitære løsninger
- Langsomt og stilfærdigt trække Danmark ud af ”koalitionen af de villige” og arbejde hen i mod at føre en selvstændig alliancefri fredsaktivistisk udenrigs-, sikkerheds- og udviklingspolitik

Og aktuelt:

- Gennemføre en grundig selvstændig analyse af forholdene i Mali og omegn
- Støtte de demokratiske sindede kræfter i Mali / Sahel
- Øge den humanitære indsats i Sahel / Mali
- Argumentere for effektiv økonomisk og våbenmæssig embargo overfor alle parter i borgerkrigen i Mali
- Presse FN-systemet til at gennemføre regionale forhandlinger om fred og stabilitet
- Presse på for at gennemføre fredsforhandlinger mellem borgerkrigens parter
- Trække danske militærenheder ud af Mali og erstatte dem med dygtige diplomater og mæglere

MILITÆRE ANGREB SOM DANSK FLYGTNINGEPOLITIK

Af Tom Vilmer Paamand

Statsminister Lars Løkke Rasmussen fik i sin [åbningstale](#) til Folketinget gjort strømmen af flygtninge til et militært problem for danske kampfly:

”Det store pres på Europas grænser har rod i komplicerede konflikter og ringe levevilkår. ... Og Danmark skal fortsat engagere os dér, hvor vi kan gøre størst forskel. ... Danmark deltager i den internationale indsats mod terrorbevægelsen ISIL i Irak. ... Når vi sender flyene ud igen, er regeringen åben for at se på et bredere mandat for den danske indsats. ... Så vi kan være med dér, hvor vi gør størst nytte. Også med vores kampfly.”

Statsministerens ord om ”*et bredere mandat for den danske indsats*” er i samklang med [England](#) og andre nationer, der ønsker at udvide indsatsen mod ISIL fra Irak til Syrien, hvor USA allerede kaster bomber. Forskellen ligger i, at indsatsen i Irak formelt er på [opfordring](#) fra Iraks regering. I Syrien har kun [Rusland](#) en sådan [aftale](#) med præsident Assad, og USAs angreb er derfor teknisk set i strid med folkeretten. Dette ønsker Lars Løkke Rasmussen altså at deltage i, på linje med den oprindeligt lige så ulovlige angrebskrig mod Irak i 2003. P1 Orientering [talte](#) med professor Mikkel Vedby Rasmussen fra Institut for Statskundskab på KU, der overrumplede journalisten med sin frimodige analyse af åbningstalen:

”Statsministeren kommer med det her i et afsnit om flygtningepolitik, så udsendelsen af danske militære midler bliver altså en fortsættelse af flygtningepolitikken med andre midler.”

”Dette er en helt ny måde at definere dansk udenrigspolitik på. Helt specifikt handler det om, at man vil sætte militære midler ind, fordi man vil have færre folk af syrisk afstamning, der ankommer i Rødby.”

”Hvis man skal revurdere Danmarks strategi, er det bedste man kan finde på så, at vi bomber noget mere. Var det hele det strategiske ræsonnement?”

”Den militære [matematik](#), der ikke rigtig går op, er at bruge luftmagt mod sådan nogle som ISIL. Det tungeste de har er en Toyota Pickup og en kampvogn hist og pist, og så har de ellers håndvåben. Når man så klasker en 200 millioners raket i nakken på dem, så har man jo spildt en 190 millioner mindst, som man kunne have brugt på noget andet.”

Regeringen fremlagde også sit [lovkatalog](#) med ”*et supplerende dansk militært bidrag til støtte for indsatsen mod ISIL*”, samt om en anden og næsten glemt dansk [stabiliseringsoperation](#) for FN i Mali. Pengene til al den krig skal jo komme et sted fra, så Lars Løkke Rasmussen [skruer](#) til gengæld ned for udviklingsbistanden:

”Jeg er stolt af Danmark. Et land, der tager ansvar i verden. Hjælper mennesker i nød. ... Regeringen har valgt at bruge færre penge på udviklingsbistand. ...”
”DANMARK LEVE. Hurra! Hurra! Hurra!”, sluttede talen...

Krigens flygtninge

Af Johannes Hansen – 1945

De har vandret nu Aar efter Aar
i sultende, lasede Skarer.
Millioner paa Flugt
fra Udslettelsens Kaar og
Slagmarkens Rædsler og Farer.

Med et Genskin af Sværdtidens Gru
i Blikke, der brister af Klage,
gaar Lidelsens Tog
over Landenes Jord
gennem graadtunge Dage.

Over Nordnorges isklædte Fjæld,
over Ruslands de vidtstrakte Slætter
har de vandret og vandret
fra Daggry til Kvæld
og i angstfyldte, søvnløse Nætter

Gennem Østfinlands susende Skov,
over Polens blodvædede Jorder,
gennem Frankrig og Tyskland -
den evige March af fortvivlede,
haabløse Horder.

Fra de brændende, bombede Byer
med Geværild paa Torve og Gader,
hvor Kanonernes kvælende
Krudtrøgs-skyer skjuler
Tomternes sorte Facader.

Fra Ruiner af landlige Bo
vakler Folket fra Kamppladsens Øde
med Stumper af det,
der engang var et Hjem,
sin uvisse Fremtid i Møde.

Det er gamle og graanende Mænd,
og hærgede udslidte Kvinder,
gennem aarenes gang
gav en kroget Lænd og
falmede, furede Kinder,

efter Livsdagens taalsomme Slid
skulle Hvilen og Freden de eje -
nu stumpler de fremad
paa smertende Ben ad
vaade og opkørte Veje.

Det er Mødre med frysende Smaa
bøjet tungt under Tidernes Byrde,
hvis Mænd kaldtes bort
fra den hjemlige Vraa
for Mænd og Fædre at myrde.

Det er Enken, hvis eneste Søn,
hvis Glæde og Livshaab nu hænger
som en raadnende Klump
paa et Pigtraadshegn,
hvor Granaterne hyler og flænger.

Det er Slægtens vanrøgtede Vaar
med smilløse Ungpigeøjne,
hvis Ungdom forspildtes
i Vanviddets aar og
druknes i Blod og i Løgne,

en rodløs og glædesløs Trop
i Hungerens hutlende Hære,
der maa sælge sig selv
for en Brødkorpes
Rest og købe sit Liv med sin Ære.

Det er Børn, som er født under Krig,
vokset op kun til Hadet og Harmen,
hvis Barnesmil stivned'
i Rædselskrig under
Bombemaskinernes Larmen.

Det er Taarer og Brandos og Blod
og Soternes truende Skygge.
Det er hele den store
Galskabs Sum
af sønderknust Livsmod og Lykke.

De har vandret nu Aar efter Aar,
de sultende, lasede Skarer,
mens Flyverne Død
over Folkene saar
til Sirenernes Sørgefanfarer.

I Dødsangst for Menneskers Daad
maa Mennesker gruslagne drage
som jagede Væsener
fra Skjul til Skjul
gennem tusinde graadtunge Dage.

I Mænd fra de mægtiges Trop,
der tusker med Skæbner og Stater,
der for Magt og for Guld
lader Tæppet gaa op
for Krigsdjævelens Dødningtheater,

sig: tør I nu bære den Vægt
den Anklages knugende Tyngde,
der løfter sig mod jer
i tusinde Skrig
fra de flygtendes hjemløse Klynge?

Synk bort bag Ruiner og Lig
I gamle, fordummende Løgne
om den daadfulde,
raske og mandige Krig, der
blændede Tusinders Øjne,

nu ser vi jert hule Bedrag,
som grufulde Vidner os møder
Millionernes Tog
fra den Knokkelmandshøst,
hvor folkenes Ungdom forbløder.

Aah, Menneske! Sig mig, hvornaar
vil du krænge din Rovdyrham af dig?
Naar løfter du op
af Fornedrelsens Kaar det
Adelsskjold, Livsaanden gav dig?

Hvornaar skal de hvile, de Tog,
de haabløse, dødtrætte Hære,
der slæber sig hen
over Jordklodens Bug, som
en Skamplet på Skabningens Ære?

*Digtet blev skrevet april 1945 til
AMKs medlemsblad af den jyske
landbodigter Johannes Hansen.*

DANMARK OG ARKTIS – KOLD KRIG ELLER OPTØNING?

Af Tom Vilmer Paamand

Samarbejdet omkring Arktis var temaet for en international konference i Århus i november. Fra dansk side spændte de fremlagte analyser nærmest fra krig til fred. På høgesiden taltes om "Dansk balancegang i Arktis" med ph.d., adjunkt Jon Rahbek-Clemmensen. Han er fra "Center for War Studies", hvilket fremgår klart:

"Danmark kan allerede i dag overveje, hvordan danske kampfly og skibe kan operere i Arktis, og, måske vigtigere endnu, hvordan Danmarks allierede kan bidrage til forsvaret af Grønland. Danmark kan desuden lægge en strategi for, hvordan andre Nato-lande kan overbevises om, at Nato skal inddrages i Arktis. Man skal være varsom med at gå for langt i disse forberedelser, da Rusland kan misforstå danske forberedelser som en eskalering ... På den måde kan man komme til at skabe den virkelighed, man gerne ville undgå ... Den danske kurs fremover bør altså være en balancegang, hvor der lægges mest vægt på samarbejdet, men hvor man er forberedt på det værste."

Fredeligere toner lød fra seniorforsker, ph.d., Kristian Søby fra Institut for Statskundskab ved KU, med budskabet: "Russiske høge vil helst have fred i Arktis":

"Ifølge FEs risikovurdering vil Rusland i de kommende år udgøre en 'betydelig sikkerhedspolitisk udfordring for Vesten, Nato og Danmark'. ... Her er tre grunde til, at det ikke er tilfældet. ... Sikkert er det derimod, at en forudsætning for at udvikle russisk Arktis er regional stabilitet. Investeringslyst og økonomisk aktivitet vokser bedst i et miljø præget af politisk stabilitet, klar og ensartet regulering og forudsigelige rammevilkår. Arktiske militære eventyr vil sætte alle tre over styr."

Kort før konferencen var der gode nyheder fra Arktis, der derfor ikke fik særlig omtale. "Historisk aftale åbner ny arktisk bagdør mellem Rusland og Vesten": "Otte landes kystvagter lover at arbejde sammen om redningsaktioner mod nord. ... Aftalen kommer kun 11 dage efter, at den canadiske premierminister Steven Harper blev fyret af vælgerne. Da Canada var formand for Arktisk Råd, måtte man på et møde i Canada opgive at lave en kystvagsaftale, fordi premierministeren nægtede at invitere Rusland. ... Siden har USA overtaget formandskabet i Arktisk Råd, og USA er mere åben for diplomatisk kontakt end Canada."

Og endelig ser det ud til, at Danmarks pt eneste arktiske konflikt fandt en løsning under konferencen: "Forskere vil løse årelang grænsestrid om Hans Ø": "Hans Ø bør gøres til en international park, der symboliserer de fredelige relationer mellem de arktiske folk, mener lektor Michael Böss, leder af Center for Canadastudier, og hans canadiske kollega Michael Byers ... Ansvar for parken i det kolde nord skal tilbydes selvstyret i Nuuk og inuit-lokalregeringen i det nordøstlige Canada." Denne "Aarhus-erklæring" blev fremlagt på konferencen.

Og for lige at runde af med Canada, har de just afbestilt masseindkøbet af F-35 kampfly, og trukket deres soldater hjem fra Irak og Syrien, samt Afghanistan. Så forhåbentlig fandt vores græsrodder, samt de mere fredelige forskere og politikere, nogle gode canadiske samarbejdspartnere på konferencen til god inspiration.

The people can always be brought to the bidding of the leaders. All you have to do is tell them they are being attacked and denounce pacifists for lack of patriotism and exposing the country to danger.

Hermann Göring

MILITÆRET BETALER SELV FOR AT BLIVE HYLDET

Sportskampe i USA bliver ofte indrammet af militære opvisninger, hvor soldater lader sig hylde af de fremmødte. Det viser sig nu, at denne hyldest i al diskretion er købt og betalt af militæret selv, der betaler millioner af kroner for disse i ordets egentlige forstand paradeforestillinger. I sponsoraterne kræves det fx, at soldater bliver udnævnt til "Hometown Heroes" før hver hjemmekamp, og at militærorkestre får lov til at spille nationalsangen.

Millionbeløbet kritiseres overraskende nok af tidligere præsidentkandidat og republikansk senator John McCain, der finder en sådan "betalt patriotisme" nedværdigende: "It is time to allow major sports teams' legitimate tributes to our soldiers to shine with national pride rather than being cast under the pallor of marketing gimmicks paid for by American taxpayers", lyder det om metoden. En noget tilsvarende tendens ses også i Danmark på den militære Flagdag, hvor soldater pinagtigt selv stopper flag i hænderne på folk, for at få nogen til at hylde sig. Tom

TÅBELIG FEJL HOS DR OM FREDSSANG

Af Tom Vilmer Paamand

DR genudsender igen tv-serien Ørnen, nu på DR K. I afsnit 14 står pæne borgere i protest foran en naziborg, og synger "Kringsatt av fiender". Ingen tvivl om intentionen med afsnittet, har DR bekræftet – men i stedet for Nordahl Griegs kendte tekst, der egentlig hedder "Til ungdommen", synger skuespillerne omhyggeligt teksten til hvad der har vist sig at være en Black Metal-forvrængning, der i stedet for sammenhold hylder en ekstrem nihilisme.

Det virker som et umulig fejl, men efter at seriens researcher under indspilningen har fundet og duplikeret den forkerte version, er det lykkedes at samle så uvidende statister og skuespillere, at ingen har studse over den bizarre tekst. Seriens syngende bedstemødre sang med patos "troen på sejren vor, dødsrigets værd", i stedet for Griegs "troen på livet vort, menneskets værd".

Forfatteren til den alternative tekst må kunne hævde en pæn royalty, da serien er blevet vist over hele verden. Hvem der oprindeligt har forfattet denne klodsede fortolkning er uklart, men gruppen Granhammer har indspillet den. De dystre ord placerer hverken musikere eller tekst indenfor naziborgens miljø, men har i hvert fald intet at gøre under en demonstration vendt mod hadet bag plankeværket.

Pacifism for the 21st Century

HVORDAN BESEJRE PACIFISTER ISIL?

Af Pacifism For The 21st Century

Kan pacifisme besejre ISIL, der har hævet vold til et gruppevækkende nyt niveau i Irak og Syrien? Svaret er: Ja, forsigtigt og langsomt. Denne reaktion bliver undertiden mødt med hånlige udbrud, eventuelt som et råb. "*Forsigtigt og langsomt? De halshugger mennesker. Kan du ikke se, hvor forfærdelige de er?*"

Jo, vi ser, hvor forfærdeligt det er, og vi ser at de er iført sort – ondskab! – Og vifter med antikke knive – barbarisk! – Og bruger sociale medier til at sprede deres hadefulde budskab – smart! Alligevel vil pacifister ikke umiddelbart se ISIL som en meget anderledes skabning end andre militære organisationer. Ondskaben i en militær organisation måles ikke ved farven på tøjet, valget af våben eller markedsføringsstrategi, men snarere på sine handlinger.

I den forstand er ISIL et velkendt monster, og skal imødegås vanlig vis: inddæmning, infiltration, strategisk planlægning, direkte opposition. Dette er hvordan de smarte ikke-pacifister (som mange af de nuværende verdensledere, herunder USAs præsident Barack Obama) bekæmper ISIL lige nu. Praktisk orienterede pacifister er tilbøjelige til at acceptere den triste sandhed, at denne frustrerende men effektiv metode er den bedste til rådighed, og vil sandsynligvis acceptere den i mangel af bedre. Med andre ord, pacifister lever i den virkelige verden, og foretager de valg der er mulige her.

Det er underligt at nogen forventer, at pacifister har en mirakuløs løsning på problemet med grusomme organisationer som ISIL. Pacifisme er en kraftfuld metode, men ikke magi. Hvordan tager pacifist bukser på? Et ben ad gangen, som alle andre. Gør dette pacifisme ubrugelig? Selvfølgelig ikke. Vi ser forskellen på ikke-pacifisternes forfærdelige beslutninger, som gav ISIL kraften. ISIL blev født i 2006 som den stærkest overlevende rest af Saddam Husseins magtbase i Irak, der jo blev frataget magten ved invasionen af Irak i 2003 – den hårdhændede og fejladresserede reaktion på al-Qaeda's angreb på USA i 2001.

Pacifister var naturligvis imod invasionen af Irak i 2003, og her er den væsentlige forskel, som denne filosofi kan tilbyde: Pacifisme er ikke ment som en form for militær strategi, ligesom forebyggende medicin ikke er en form for kirurgi. Pacifisme vil ikke hjælpe med til at vinde den aktuelle krig, men den vil hjælpe med at forhindre den næste ... og de ti eller tyve eller hundrede eller tusinde krige, der følger den næste. Ligesom den næste krig ville følge direkte i kølvandet på den forrige.

Hvordan skulle USA have reageret på al-Qaeda i 2001? Forsigtigt og langsomt. I stedet måtte de lamslåede borgere i USA tragisk opdage hvor svage og uvidende deres valgte ledere var – da George W. Bush, Dick Cheney og Donald Rumsfeld gennemførte en "*modig og beslutsom handling*", der væltede Iraks sunniledede

regering, og bemyndigede det shiitiske flertal til at danne ny regering, hvilket efterlod et magttomrum blandt sunnierne. Resultatet blev opløsningen af det irakiske civilsamfund, hundredetusinder af uskyldige døde, og dannelsen af ISIL.

Det var i disse år, at en pacifistisk følsomhed var mest nødvendig – og lige der en mere omfattende og højtråbende pacifistisk tilstedeværelse kunne have hjulpet mest (som den organisation, vi arbejder på at opbygge). Pacifistiske røster blev hørt i 2003, men ikke højt nok. Ved at omfavne en strategi med forhastet og åbent aggressiv intervention i udenlandske magtkampe i 2003, handlede USAs valgte ledere ikke forsigtigt og langsomt. Resultatet taler for sig selv.

Altså: Hvordan besejrer pacifister ISIL i dag? Svar: Forsigtigt og langsomt. Det vil ikke ødelægge vores fjender hurtigt eller simpelt, da pacifisme ikke er en form for magi. Men denne fremgangsmåde vil gøre et bedre stykke arbejde med at ødelægge vore fjender end nogen kendte alternativer, og vil forhindre at der bliver givet kraft til den næste hær, som venter i kulissen. Sommetider kan pacifisme ikke tilbyde en flot svar, men kun det bedste svar der er til rådighed. Paradoksalt nok kan det netop være på disse tidspunkter, at denne vigtige filosofi kan have den største indflydelse på vores fremtid, og hvor den er mest nødvendig.

Fordansket af Tom. Pacifism21 fra USA under opstart som et nyt knudepunkt:
Pacifism21.org/how-we-can-defeat-isil

INGEN FRED? INGEN FISSE!

Af Tom Vilmer Paamand

En ny fortolkning af Aristofanes drama ”Kvindernes oprør” hedder ”Chi-Raq”, og i denne film er sproget lige så bramfrit som overskriften her.

I den klassiske tekst stoppede kvinder på begge sider af fronten en krig ved at nægte deres mænd sex. Instruktøren Spike Lee har flyttet handlingen til bandeopgør i nutidens Chicago, fortsat med den firkantede præmis, at kvinder vil fred og mænd krig.

Han har desværre forplumret filmens budskab ved interviews med uigennemtænkte forslag om at samme metode også ville være effektiv mod den udbredte voldtægt, der foregår ved universiteter i USA. Ideen bag ”Kvindernes oprør”, eller ”Lysistrate” som det også kaldes, fungerede netop ved at der var tætte bånd mellem de indblandede, så med disse udspil er Spike Lee selv med til at ødelægge budskabet i sin film.

Tanken om at fredelige kvinder med en **sexstrejke** kan ændre verden har været forsøgt **mange** steder i tidens løb, og resultatet er langt fra entydigt. Inspirationen fra virkeligheden er en meget omtalt sexstrejke i **Colombia** i 2006, hvor kvinder af gangsterne forsøgte at stoppe bandevolden, men det løb ud i sandet.

Mest kendt er aktivisten **Leymah Gbowee** for sin sexstrejke mod volden i Liberia. Eller rettere, som hun selv fortæller, var de kortvarige sexstrejker i sig selv betydningsløse, men var en fremragende måde at få medierne opmærksomhed på. Gbowees vigtigere indsats var i 2003 at starte en ikkevoldelig bevægelse med både kristne og muslimske kvinder, der stærkt bidrog til at afslutte Liberias altødelæggende borgerkrig – og som hun fik Nobels fredspris for.

Blandt succeshistorierne er den filippinske landsby **Dado**, hvor kvinder i 2011 fik stoppet de voldelige kampe om en vigtig vej, som førte til markedspladsen i næste by. I 2013 lykkedes en anden vejkamp ved den colombianske by **Barbacoas**, hvor kvindernes krydsede ben endelig fik mændene til at reparere en livsfarlig og nedslidt vej. Herhjemme er det gået stik modsat, hvor kvinder som stats-, forsvars- og udenrigsministre samt partiledere har sendt Danmark i **krig** – uden at deres mænd eller særlig mange andre protesterer.

SLUT PÅ FRIT AT KUNNE NÆGTE VÅBENPRODUKTION

Af Tom Vilmer Paamand

Hidtil har jobs i våbenindustrien været en af de meget få anledninger, hvor ledige uden problemer kunne nægte at påtage sig anvist arbejde, men den **mulighed** forsvandt diskret i kølvandet på den seneste dagpengereform.

Muligheden for at sige nej til våbenproduktion var blevet indført sidst i 80'erne under en grundig liberalisering af danske **våbenlove**, der dog samtidig udtyndede muligheden for at kunne benytte den. Efter den ny lov rummede Danmark nemlig meget få "våbenproducenter", da flertallet af dem kunne **smyge sig** uden om, så de hverken blev omfattet af restriktioner eller fik ansatte med retten til at sige nej.

De lediges (og ansattes) mulighed gjaldt nemlig kun i **virksomheder omfattet af lov om krigsmateriel**. Og her i er fx dele til kampfly slet ikke våben, da flyet i sig selv ikke kan skyde, men kun de senere påmonterede kanoner. For at gøre juristeriet komplet skulle en sådan nægtelse kontrolleres af a-kassen, der så omhyggeligt blev pålagt **tavshedspligt** om eventuelle våben – og derfor ikke engang måtte bekræfte over for medlemmet, om vedkommende faktisk arbejdede på en statsanerkendt våbenfabrik eller ej. Selvom det jo så kunne gættes ud fra, om der trods reglen blev givet karantæne for at forlade arbejdspladsen i utide, må det have gjort passende rådgivning ret besværlig.

Aldrig Mere Krig **hjalp** undervejs med ved at opspore de fortrolige **firmanavne**, men den bizarre lovgivning viser en del om denne branches magt og meget lokale paranoia, for andre lande har fortsat væsentlig større åbenhed. Trods alle begrænsningerne var militærindustrien alligevel mest utilfredse med lige dette lille hjørne, da våbenloven blev ændret. De frygtede hvad vi andre håbede på, nemlig at **rustningsnægtelse** ville blive langt mere udbredt.

Det var Det **Radikale Venstre**, der i 1989 med hjælp **fra SF** fik vedtaget reglen, der gav ledige ret til at **nægte at medvirke i våbenindustri uden fortabelse af dagpengere**. Men nu er Venstre, Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti altså blevet enige om en række ændringer i **dagpengesystemet**, der som anbefalet af Dagpengekommisionen indbefatter:

En reduktion i omfanget af gyldige grunde for selvforskyldt ledighed med henblik på regelforenkling og afbureaukratisering. Følgende 6 gyldige grunde afskaffes helt: Passiv rygning, produktion af krigsmateriel, fysisk vold, flere arbejdsforhold, sammenfald mellem arbejde og bolig, arbejde, som efter sin art normalt ikke udbydes som hovedbeskæftigelse.

Sletningen skete efter få dages **forhandlinger**. Ud over punktet om krigsmateriel blev andre muligheder også fjernet, som problemer med **voldelige** bofæller samt om passiv **rygning** på arbejdspladsen. I praksis var det stort set umuligt at nægte våbenjobs, men som symbol gjorde reglen nytte for freden – og burde derfor ikke afskaffes, men udvides. I mange år har muligheden været vist frem i fredsbevægelsens **løbesedler**, blade og læserbreve. Som en smuk markering af, at der er grænser for hvad man som fredelig lønmodtager skal finde sig i.

DANSK FIRMA STØTTER UDVIKLING AF ATOMVÅBEN

Asetek skal levere [vandkølingen](#) til USAs fortsatte udvikling af atomvåben, der foregår på avancerede supercomputere. Atommagternes tidligere prøvesprængninger er afløst af sådanne præcise computersimuleringer, der gør det muligt at fortsætte udviklingen af nye atomvåben [på trods](#) af FNs [konvention](#) om et *altomfattende forbud mod atomprøvesprængninger*.

Supercomputere er omfattet af diverse [handelshindringer](#) og så dyre, at kun de helt store nationer kan bygge dem og udnytte dette smuthul. Gigant-ordren til det [danske firma](#) [skal vandkøle](#) computere hos *National Nuclear Safety Administrations* nationale laboratorier i Los Alamos og flere andre steder. Asetek er verdens førende leverandør af energieffektive flydende kølesystemer til alt fra datacentre til private computere – og reklamerer med at deres produkt reducerer udslip af drivhusgasser.

Tom

IKKE ALLE INGENIØRER BLIVER TERRORISTER

Af Tom Vilmer Paamand

Ingeniører er almindelige at finde i [terrorgrupper](#), hvilket tyder på at en underliggende faktor må gøre dem mere sandsynlige som militante. Dette fremgår af den [ny bog](#) "*Engineers of Jihad*" fra Princeton University Press, hvor to sociologer undersøger sammenfaldet. De fremlægger stærk dokumentation for, at ingeniører er mere tilbøjelige til at blive terrorister på grund af deres særlige verdensopfattelse. Ingeniører er nemlig langt mere tilbøjelige til at være konservative, end folk med andre uddannelser – og overraskende nok også langt mere religiøse.

I forhold til fx sociologi-uddannede er ingeniører med syv gange så stor en sandsynlighed både religiøse og konservative. Disse holdninger bliver hos ingeniører så parret med en markant forkærlighed for meget firkantede svar – hvilket også er en klar tendens hos radikalt religiøse smågrupper. På trods af dette viser undersøgelsen også, at kun en nærmest umåelig lille del af ingeniører bliver terrorister.

Mængden af ingeniører der blot lever som almindelige mennesker er voldsomt stor, ikke mindst set i forhold til denne verdens meget få terrorister. Der er altså ingen statistisk indlysende årsag til generelt at fordømme ingeniører, eller at være nervøs over at have en ingeniør som nabo. Det helt samme gælder i øvrigt også ved tilsvarende beregninger over tendenser i andre befolkningsgrupper. Statistisk set er der derfor lige så ringe grund til at bekæmpe radikaliserings-tendenser specifikt hos ingeniører, som fx blandt lige præcis muslimer.

USA OVERVEJED E ATOMVÅBEN MOD IRAK

I 2003 bad USAs daværende vicepræsident Dick Cheney om en vurdering af hvor mange taktiske atomvåben, det ville kræve at eliminere en division af Saddam Husseins Republikanske Garde. Dette fremgår af en [ny biografi](#) af den tidligere præsident George Herbert Bush, faderen til George W. Bush. Svaret var, at 17 atombomber ville være nok mod en enkelt division, som der var i alt otte af. *Tom*

MEGET LÅ SKJULT UNDER SANDET

Af Arne Hansen

Lige hjemkommet fra biograf og filmen "Under sandet" om rydningen af naziregimets miner efter besættelsen, må jeg anbefale den til alle, mens den endnu går i biografene, idet der her i Frederikshavn kun var få andre biografgængere.

Men for mig var det meget tankevækkende, ikke mindst som gammel mand, der som barn husker tyskerhadet – der bare lå der, oftest udtalt i hvert fald for mit vedkommende. Jeg husker hvor bange vi børn var for tyskerne, som lå i lejr tæt ved. Senere som teenager var jeg så med mine forældre til efterårsmøde på Vrå Højskole, hvor vi hørte højskoleforstander Bøgh Andersen fra Sydslyvig fortælle, at det ikke var den almindelige tysker, vi havde nogen grund til at være bange for – men de prøjsiske junkeres ånd, som var nazismens grobund.

Og helt omvendt blev det nærmest, da jeg efter et 14-dages engelskkursus på Den Internationale Højskole besøgte en af deltagernes familie i Kiel og deres vensrettede miljø, som vi har meget at lære af. Filmen vil jeg ikke afsløre noget om her, den skal I have til gode at opleve. Men når man selv har oplevet rekruttiden i det danske militær sidst i 1950'erne, så virker filmens datidige befalingsmænds adfærd meget troværdige, uden sammenligning i øvrigt.

Det var faktisk barskt lige at være kommet ud af biografen, og så høre forsvarsminister Peter Christensen nærmest begejstret fortælle, at nu skal Danmark snart til at bombe også i Syrien. Og så er det man tænker hvor mange unge drenge, som så skal dø for vores hånd og skabe et tilsvarende danskerhad – som det tyskerhad, der sendte halvdelen af de 2000 tvangsudskrevne tyske drenge i døden under minerydningen herhjemme. Yderst beklageligt for vores selvforståelse skete dette, uden at vi der var børn dengang kan huske, at vi hørte om det. I grell modsætning til vores glorificerede redning af jøderne – af danske "menneskesmuglere".

"Under Sandet". Ny film af Martin Zandvliet: [Facebook.com/undersandet](https://www.facebook.com/undersandet)

PACIFISTER ARBEJDER PÅ AT FORHINDRE NÆSTE KRIG!

Af Hasse Schneidermann

AMKs hovedbestyrelse støtter de mange danskere, der spontant tager venligt imod de asylansøgere og krigsflygtninge der kommer til landet. Vi er sikre på, at hvis flygtningepolitikken kom til folkeafstemning ville Folketingets politik komme i mindretal. Vi tror også, at befolkningen er imod dansk deltagelse i den uendelig lange "krig mod terror" fordi så mange dræbes, lemlæstes eller tager flugten. Der er mere end nogensinde brug for et aktivt ikkevolds oprør mod dansk krigspolitik, så danskere igen bliver kendt for fredelig færd. Vi er som pacifister besindigt og konstant i færd med at "forhindre den næste krig", hvad efterårets aktiviteter også viser: Poul og Hermod sikrer vores daglige drift med kontakt og økonomi, så basen er i orden. Arne er utrættelig med at lave radio og

sende mails om krigsmodstand, flygtninge- og klimapolitik til et kæmpe fredsnetwork og er sammen med Tom med til at levendegøre vores hjemme- og facebook-side. Ud over det basale deltager vi meget aktivt i det danske fredsmiljø:

Samarbejdsarrangementet ”En dag om fred” på FNs Fredsdag 21.9 var arrangeret af Fredsministerium.dk i samarbejde med Center for Konfliktløsning, Centre for Resolution of International Conflicts, FN-forbundet, RIKO og studenterforeningen Consilium. Det var mig, der indledte og styrede ordet undervejs i de mange oplæg om fredelig konfliktløsning og ikkemilitær sikkerhedspolitik i verdens brændpunkter. Tom var ordstyrer, da dagens oplægsholdere og Folketingets forsvarspolitiske ordførere efterfølgende førte dialog om veje til fred og en ambitiøs ikkemilitær udenrigs- og sikkerhedspolitik. I den efterfølgende evaluering var der enighed om, at det havde været et rigtig godt arrangement, og at fredsministerium.dk skal forsøge at udvikle samarbejdet med de andre organisationer både med henblik på Folkemødet og FNs Fredsdag næste år.

Initiativ til tribunal til undersøgelse af Danmarks deltagelse i krigen i Irak og Afghanistan – i forlængelse af regeringens beslutning om nedlæggelse af Irak-kommissionen. Tom og jeg har været meget aktive med at løbe projekt i gang, hvor det civile samfund overtager ansvaret for en tilbundsående undersøgelse i forlængelse af kommissionen. Der blev skabt enighed om fire siders projektbeskrivelse, i en opstartsgruppe der består af gode folk fra Århus mod Krig og Terror, Tid Til Fred, fredsministerium.dk, Militærnægterkontoret, Stop Terrorkrigen og os fra Aldrig Mere Krig. Efterfølgende har gruppen sendt projektbeskrivelse ud, og talt med ca. 40 relevante personer om støtte til projektet. Flere gav tilsagn om at indgå i en bredere initiativkreds, og vi holdt et udviklingsmøde i november, hvor også advokat Bjørn Elmquist deltog. Det er planen, at danne en folkelig forening til tribunal.

Optrapning af ”krigen mod terror” førte til aftale om øget samarbejde i fredsmiljøet. Som en spontan reaktion på terrorangrebet i Paris tog jeg initiativ til at tale med og samle samme kreds fra organisationer i og uden for fredsministerium.dk, med spørgsmålet om, hvordan vi sammen kan gøre op med krigen mod terror. I første omgang førte det til en lang række telefonsamtaler og mails mellem os og flere nationale terrork eksperter. I forsøg på at samordne og inspirere hinanden om umiddelbare reaktioner på den aktuelle situation, deltog Tom og jeg efterfølgende i møder hhv i Århus og København hvor vi ud over nu-og-her samarbejde også talte om behovet for øget samarbejde. Efter møderne er der enighed om, at der er behov for et organisk voksende nationalt, folkeligt og bredt fredsnetwork, der ikke blot skal inspirere og koordinere forsøg på ”afværgelse af den næstkommende krig, men besindigt samarbejde om modstanden mod den førte krigspolitik og med påvisning af fredelige alternativer”. Til den videre diskussion om vores fælles modstand mod at sætte Danmark yderligere på krigsfod, er Tom og jeg ved at forfatte en kronik med forslag til, hvad der kunne være Danmarks fredelige og realistiske bidrag til bekæmpelse af terroren.

Kortere tekster uden navn på, er af ansvarshavende redaktør Tom Vilmer Paamand. Redaktionen modtager gerne stof fra medlemmer og andre, helst i elektronisk form og udenlandske tekster oversat. Redaktionen gør opmærksom på at henvisninger og artikler i bladet kan have indhold, der ikke nødvendigvis udtrykker redaktionens eller AMKs holdninger. Redaktion: Poul Pedersen og Tom Vilmer Paamand m.fl.

Kontakt Landskontoret:

Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4
6880 Tarm. Telefon: +45 97373163
E-mail: info@AldrigMereKrig.dk

Besøg vores websteder:

www.AldrigMereKrig.dk

[Facebook.com/aldrigmerekrig](https://www.facebook.com/aldrigmerekrig)

Regnskabsfører (kasserer):

Poul Pedersen, Fyrresvinget 35
8600 Silkeborg. Tlf. 8683 6690

Poul@AldrigMereKrig.dk

Bank: Arbejdernes Landsbank

Reg. 5396 Konto. 0309139

Giro via posthus: 80237278

Swipp og MobilePay: 42667118

Hovedbestyrelse:

Arne Hansen, Sønderjyllands Allé 35, 9900 Frederikshavn	Tlf.: 9842 5542
Mobil: 3042 0818. Mail: arne@aldrigmerekrig.dk	ArneHansen.net
Hasse Schneidermann, Markmusvej 18, 8410 Rønne	Tlf.: 2333 4460
Mail: hasse@aldrigmerekrig.dk	fredsministerium.dk
Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm	Tlf.: 9737 3163
Mobil: 2062 31263. Mail: hermod@aldrigmerekrig.dk	
Poul Pedersen, Fyrresvinget 35, 8600 Silkeborg	Tlf.: 8683 6690
Mobil: 4045 0847. Mail: mailto:poul@aldrigmerekrig.dk	PAXmusik.dk
Tom Vilmer Paamand, Klemstrupvej 5, 8550 Ryomgård	Tlf.: 3694 8328
Mobil: 5051 0328. Mail: tom@aldrigmerekrig.dk	FRED.dk
Suppleanter:	
Peder Frode Hansen, Skårupvej 7, 7700 Thisted	Tlf.: 9797 4215
Bo Richardt, Dagmarvej 5, 3060 Espergærde	Tlf. 49 13 18 87
Mail: bo@aldrigmerekrig.dk	Fredsvagt.dk

AMKs Bestyrelse

Arne

Bo

Frode

Hasse

Hermod

Poul

Tom

Returadresse: Aldrig Mere Krig, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm

<p>Bliv medlem af AMK Støt freden – "knæk et gevær med os Der er brug for pacifistiske synspunkter mere end nogensinde. Vi har brug for dig. Vi har brug for at blive flere.</p>			
<p>Vi arbejder på at finde alternativer til oprustning og på at udvikle forsvarsformer, der bygger på ikke-vold. Aldrig Mere Krig er ikke knyttet til noget parti eller nogen religiøs forening.</p>	<p>☐ Oplysning om Aldrig Mere Krig Inkluderet i medlemskab er bogen Krudt uden Kugler og AMKs emblem</p>	<p>☐ Enkeltperson Kr. 225 ☐ Par Kr. 300 ☐ Student mm. Kr. 150 ☐ Pensionist Kr. 150 ☐ Civil værnepligt Kr. 150</p>	
<p>Navn -----</p> <p>Adresse -----</p> <p>Tlf. -----</p> <p>E-mail -----</p> <p>At være pacifist er en livsholdning. Aldrig Mere Krig blev startet i 1926 og er i dag en af landets ældste fredsorganisationer.</p> <p>– derfor er AMK en gammel forening, der ikke kun kører på enkelte mærkesager – det er livet det drejer sig om, og den "sag" forældes ikke.</p> <p>Fred er en menneskeret – Krig er en forbrydelse mod menneskeheden Konflikter bør altid løses med fredelige midler Læs principprogram og vedtægter: AldrigMereKrig.dk/sider/vedtaegt.htm Se også Facebook.com/aldrigmerekrieg</p>			